

متن پرسش

با سلام خدمت حضرت استاد من طلبه ای هستم که کم و بیش تجربه تبلیغ دارم. در جامعه ما مناطقی هست که در ابتدائیات دین هم مشکل دارند از جمله اینکه فردی با ۵ فرزند هنوز عقد محرمیت بین او و زنش خوانده نشده است و یا اینکه مردم یک روستا به دلیل خراب بودن حمام روستا بیش از یک هفته نتوانسته اند غسل کنند و نماز هم نخواندند و چیزهایی از این قبیل که زیاد است، در شهرها هم که جریان رو به رشد گرایش به مسیحیت و اعتراض مراجع تقلید به این مسأله هست و همینطور گرایش به شیطان پرستی و هم جنس بازی که البته شاید زیاد هم نباشد، و از طرفی دشمنان ما از جمله بهائیت و وهابیت این همه تبلیغات سنگین می کنند که حتی از سر مردم زلزله زده آذربایجان هم دست برنداشتند در میان آن مردم داشتند تبلیغ می کردند. حالا من به عنوان یک طلبه که می خواهم در ترویج فرهنگ انقلاب و اسلام ناب و صدور انقلاب به سراسر دنیا تلاش کنم آیا وظیفه دارم سر در کتاب کنم و تا سی و چند سالگی که نشاط تبلیغ از بین می رود درس بخوانم؟ جواب امام و شهدا را در قبال اینکه برای این دین کاری نکردیم و انقلاب و امکاناتی که امام برای ما گذاشتند چه جوابی بدهیم؟ عذر همه ما را امام تمام کردند دیگر زمان طاغوت نیست که عذر داشته باشیم تا کی به این روش ادامه بدهیم و به آسوده خاطر مشغول باشیم و دشمنان هم دین مردم ما را از بین ببرند؟ استاد این حالت آرامش برای ما نمی گذارد باید کاری کرد که دین خود را به انقلاب ادا کنیم بفرمایید چه کنیم؟ ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: هرکس در ذیل شریعت الهی و سیره‌ی اهل‌البیت «علیهم‌السلام» وظیفه‌ای دارد. طلبه وظیفه دارد خوب درس بخواند تا در حدّ مطلوب از اسلام آگاهی یابد و بعد حرکت کند به سوی مردم و در خدمت مردم باشد. پس عنایت داشته باشید که در هر دو طرف باید متعادل باشد. موفق باشید